

Konen med Æggene

Der var en Kone paa Landet,
Hun havde en Høne blandt Andet.
Nu, lægge Æg er Hønens Fag,
Og denne gav eet hver evige Dag;
Det var et Par Snese, da de blev talt,
See, det fandt Konen ikke saa galt!
Hun dem forsigtig i Kurven fik,
Tog den paa Hovedet og gik.
Til Staden styrede hun sin Gang;
Men hun var ene og Veien var lang,
Skjøndt hun gik til af alle Kræfter.
Nu tænkte hun over og regned' efter,
Hvor godt hun fik sine Æg betalt,
Og det var jo heller ikke saa galt:
»Ja vist!« saaledes hun gaaer og taler,
»For disse faaer jeg en heel Rigsdaler.
For den vil jeg kjøbe to Høns, lad see!
Med den der hjemme har jeg da tre;
Hver lægger Æg, og om ikke længe
Kan jeg handle igjen og komme til Penge!
Jeg kjøber tre Høns til de tre, jeg har;
See det bliver sex. Deres Æg jeg ta'er;
Jeg sælger de halve, den anden Rest
Skal ruges til Kyllinger, det er bedst!
Jeg faaer da en Hønsegaard; tænk Dig bare!
Og den tager til. Det er holdende Vare!
Endeel lægger Æg, endeel ruger ud –
Hvor jeg bliver riig, Du søde Gud!
Jeg kjøber to Gæs og et lille Faar,
Og bedre og bedre Handelen gaaer
Med Æg og med Høns og med Fjær og med Uld.
Til sidst faaer jeg Pengeposen fuld!
Jeg kjøber en Griis, jeg kjøber en Ko,
Hvo veed, maaskee kan jeg kjøbe to?
See det giver af sig! og efter et Aar
Har jeg Huus og Folk og Køer og Faar.
Saa kommer en Frier ind i min Stue,
Han kysser min Haand, og jeg bliver Frue!
For han har en Gaard, som er større end min!
Jeg bliver saa fornem, saa stolt og saa fiin,
Jeg taaler ikke den mindste Snakken,

Jo, jeg skal vide at kneise med Nakken!«
– Og ret som hun sagde det, gjorde hun saa.
Klask! Æggene der paa Jorden laae!
Med dem den hele Lyksalighed faldt –
Og det var i Grunden meget galt!